

Presenta

EL CONTE DE NADAL

Adaptació teatral de Josuè Guasch Carbonell

Index

El Conte de Nadal.....	2
Charles Dickens.....	3
Sinopsi.....	4
Objectius.....	5
L'espectacle.....	5
Fitxes tècnica i artística.....	6
Teatritx.....	7

El Conte de Nadal

La **Canço de Nadal** o el **Conte de Nadal** (*A Christmas Carol* en anglès) és una novel·la escrita per Charles Dickens el 1843 que va tenir un gran èxit des del moment de la seva publicació, èxit que ha propiciat adaptacions a diversos mitjans i múltiples reedicions. L'any 2000, la va traduir al català Lluís Nonell i Brunés.

Ebenezer Scrooge és un vell avar que té esclavitzat el seu treballador, un jove pobre i de bon cor. La nit de Nadal rep la visita de tres fantasmes: el fantasma del passat el porta cap a la seva infància, perquè recordi el que va sentir llavors i s'entendreixi el seu cor; el fantasma del present l'apropa a casa del seu treballador, on malgrat la pobresa regna l'amor i l'esperit familiar (i on hi veu un nin malalt); i el fantasma del futur el duu a la seva mort, sol. Espantat per les visions, Scrooge decideix canviar de caràcter, ajuda la família del treballador i recupera amb això l'esperit de Nadal.

La història contraposa explícitament l'egoisme, el treball desmesurat i l'avarícia a l'esperit de Nadal, en una crítica a les relacions socials sorgides de la Revolució Industrial. Apareixen alguns dels temes recurrents a Dickens, com la infància pobre i treballadora, que reapareixerà en *Our Mutual Friend*, o l'avarícia, present en *Oliver Twist*. La crítica a les condicions de vida del nou capitalisme està present en tota la seva obra.

Scrooge sembla ser l'encarnació de les teories de Thomas Malthus, amb l'estereotip del jueu avar, ampliant un personatge menor aparegut en *Els papers del club Pickwick*, Gabriel Grub. El classisme de Scrooge i la seva manca d'amor a la seva vida l'han portat a ser addicte al treball i insensible als altres, com mostra el fantasma del passat, en un retrocés a la seva infància, que explica part de la seva personalitat (era típic del realisme i, més endavant, del naturalisme incloure aquest llegat familiar com a justificació de la conducta present).

La novel·la va ajudar a tipificar els bons sentiments associats al Nadal, plasmat en múltiples obres posteriors, entre les quals destaca la pel·lícula *Que bonic que és viure*.

La por a la mort com a motiu de canvi (amb avisos sobrenaturals inclosos) és un motiu recurrent ja des de l'edat mitjana i propi de la literatura religiosa, en què Déu insta a expiar els pecats per evitar la condemna eterna. El fet d'usar fantasmes ve de l'interès per

l'espiritisme de finals de segle XIX i per influència de la literatura gòtica.

Charles Dickens

Charles John Huffan Dickens (Landport, Portsmouth, Anglaterra, 7 de febrer de 1812 Gads Hill Place, Higham, Kent, Anglaterra, 9 de juny de 1870) és un dels escriptors britànics més coneguts, amb múltiples adaptacions al cinema de les seves obres i referències en la cultura popular.

Durant la seva carrera, Dickens va escriure moltes novel·les que van ser molt populars i van desplegar la seva rica imaginació i la seva genial ironia. Actualment és tractat com un dels novel·listes més grans de l'era victoriana i les seves obres són documents importants per conèixer la vida d'aquella època.

Els crítics han celebrat la seva mestria en la prosa, la seva capacitat d'inventar personatges memorables i el seu poder de sensibilització social. Tot i això, tot sovint ha rebut crítiques per l'excés de sentimentalisme, els esdeveniments improbables i els seus personatges grotescos.

Charles Dickens era una personalitat molt reconeguda i les seves novel·les van ser molt populars durant la seva vida. La seva primera novel·la acabada, *Els papers pòstums del Club Pickwick* (1837), li va atorgar una immediata fama, que va continuar durant tota la seva carrera. Va mantenir una gran qualitat en tots els seus escrits i els seus personatges van ser, sovint, tan memorables, que semblava que havien cobrat vida pròpia. *Conte de Nadal* va ser escrit per Dickens en un intent de prevenir un desastre financer com a resultat de les baixes vendes de *Martin Chuzzlewit*. Anys després, Dickens compartiria que sempre va estar "profundament afectat" en escriure *Conte de Nadal* i la novel·la rejuení la seva carrera com un reconegut autor.

En un temps en què la Gran Bretanya era el major poder polític i econòmic del món, Dickens va destacar la vida dels pobres oblidats en el cor de l'imperi. Amb el seu periodisme, va fer campanya sobre qüestions específiques, com la higiene i les *workhouses*, però la seva ficció era probablement l'instrument més poderós per a canviar l'opinió pública sobre les desigualtats de classe. Seguidament va descriure l'explotació i repressió dels pobres i va condemnar les

institucions públiques oficials que permetien l'existència d'aquests abusos. La seva més estrident acusació sobre aquestes condicions és en *Temps difícils* (1854), la seva única novel·la que tracta de la classe obrera.

Els seus escrits van inspirar d'altres, en particular, periodistes i figures polítiques, per incloure en les seves agendes aquests problemes d'opressió de classe. Per exemple, les escenes de presó en *La petita Dorrit* i *Els papers pòstums del club Pickwick* van ser els primers instigadors en la destrucció de Marshalsea i Fleet Prison. Així com Karl Marx va dir, Dickens i altres novel·listes de l'Anglaterra victoriana «... exhibien al món més veritats socials i polítiques que les que eren pronunciades per polítics professionals, publicistes i moralistes junts...».

Els novel·listes continuen influenciats pels seus llibres, per exemple, escriptors com Anne Rice, Tom Wolfe i John Irving evidencien connexions directes amb Dickens. L'humorista James Finn Garner va escriure una versió «políticament correcta» d'*Un conte de Nadal*; de qualsevol manera, Dickens es manté avui com un brillant, innovador i de vegades defectuós novel·lista; les seves històries i personatges s'han convertit no sols en arquetips literaris sinó també en part de la imaginació pública.

Sinopsi

Ebenezer Scrooge és un vell avar que té esclavitzat el seu treballador, un jove pobre i de bon cor. La nit de Nadal rep la visita de tres fantasmes: el fantasma del passat el porta cap a la seva infància, perquè recordi el que va sentir llavors i s'entendri el seu cor; el fantasma del present l'apropa a casa del seu treballador, on malgrat la pobresa regna l'amor i l'esperit familiar (i on hi veu un nen malalt); i el fantasma del futur el porta a la seva mort, sol. Espantat per les visions, Scrooge decideix canviar de caràcter, ajuda la família del treballador i recupera amb això l'esperit de Nadal.

Objectius

- Donar a conèixer valors positius com ara l'amor i la bondat.
- Fer conèixer Dickens, les seves idees i la seva literatura.
- Donar a conèixer el costumari de finals del segle XIX.
- Fer palesa la importància educativa de les històries clàssiques.
- Aprendre a valorar la lectura com a fet divertit i com a base per un món d'imaginació i creació.
- Valorar el món de la interpretació i del teatre en general.
- Entendre les màscares i els espectacles de màscares.
- Conèixer i aprendre a gaudir de la música i del teatre musical.

L'espectacle

La història del Conte de Nadal és molt coneguda, així que a més de contar-la intentarem sorprendre de manera divertida amb propostes diferents, màgiques i participatives.

La base és un ambient auster, que demostra la personalitat del nostre protagonista.

Podríem dir que aquest és un espectacle rodó, ja que té de tot: cançons, màscares, literatura, divertiment, moral, reflexió, respecte, pallassades i bona execució.

L'espectacle està farcit de música i cançons cantades en directe. Escoltarem cançons de tot tipus.

Els fantasmes són personatges amb màscara, però divertits i amb un sentit humà que fa que ningú tingui por, ni els més petits. L'escenografia és una taula i dues cadires, així viu el nostre protagonista, fins i tot quan dorm ho fa en una cadira, més avar no pot ser. Fem servir una tela de sac clareta de fons que dóna l'ambient necessari a l'obra.

El vestuari del protagonista és com ell, la resta és molt màgic i fa entendre d'on ve cada fantasma i cada personatge que surt.

El muntatge és divertit, atractiu, vistós, musical i pedagògic, a més d'original.

Com sempre fem participar al públic creant així moments màgics.

Fitxa tècnica, artística i necessitats

Autor: Josuè Guasch Carbonell

Direcció: Josuè Guasch Carbonell

Vestuari: Enric Garcia Coll i Liliana Provenza

Intèrprets: Enric Garcia Coll i Josuè Guasch Carbonell

Escenografia: Teatritx

Atretzo: M. Elena Ramis Llabrés

Espai sonor i Música: Josuè Guasch Carbonell

Disseny de llums: Josuè Guasch Carbonell

Producció: Teatritx

Edat recomanada: De 3 anys endavant PÚBLIC FAMILIAR.

Espai: 4m X 4m mínim

Durada: 60 minuts

Idioma: Català

Necessitats tècniques: El mínim que farem servir és un equip de so, reproductor de CD, 2 micròfons inalàmbrics per cantar en

directe. L'espectacle guanya si hi ha focus per fer el nostre disseny de llums.
Es pot fer interior o exterior.

Teatritx (Josuè Guasch)

El nucli de la companyia és en Josuè Guasch, llicenciat en art dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Gerent del Teatre de l'Eixample/Guasch teatre del 2000 al 2002.
Programador del "Teatro en família" del Trui Teatre. Ha estat president d'ADEBAE i tresorer d'Illescena. Ha col·laborat amb companyies com la Fornal, Circ Bover, Pasodos...

Director de més de 20 obres de teatre, entre elles: "Ningun torero sin cornada", "Pim pam pum", "La Caputxeta vermella", «Frashka»...

Com actor ha format part de les companyies: J.M. Flotats, Els Joglars, Maleïts, Teatre de l'ocàs, Dueso-Puigcorbé-Planella, El Repartidor... i de pel·lícules com: "Tras el cristal", "Yo, el vaquilla"...

És el Pallasso Sabatot. El seu espectacle "Ni més ni Manco" és el més contractat dins del circuit CAEM del 2010.

Autor d'un grapat d'obres de teatre que han girat per tota Espanya: "Ningun torero sin cornada", "www. La historia del cine. no es", "Pim pam pum"... i de la majoria d'infantils del Guasch teatre, punt de referència europeu d'aquest tipus de teatre.

Professor d'interpretació, expressió corporal i clown.

Dissenyador de llums del premi nacional de dansa Flora Albaicín i d'infinitat d'obres com: "La Casa de Bernarda Alba", "Terra baixa"...
Guanyador del premi de recerca 2007 que atorga l'Institut del Teatre de Barcelona i finalista dels premis escènica 2011 a la millor dramaturgia i a millor espectacle infantil amb "La Caputxeta Vermella".

Pretén oferir tota classe d'espectacles des de teatre en tots els seus formats, fins a la confecció de guions a mida o la direcció d'obres, passant per oferir màscares, tallers, etc... En definitiva, intenta resoldre qualsevol necessitat artística.

Teatritx

Av. Antoni Maura 168 07300 Inca

Mail: teatritx@gmail.com

Contacte: Josuè Guasch Carbonell

M. Elena Ramis Llabrés

Telèfon: 971 25 12 44/ 625 111 980